

GLASILO KOLEKTIVA IN DUPLATI JARŠE

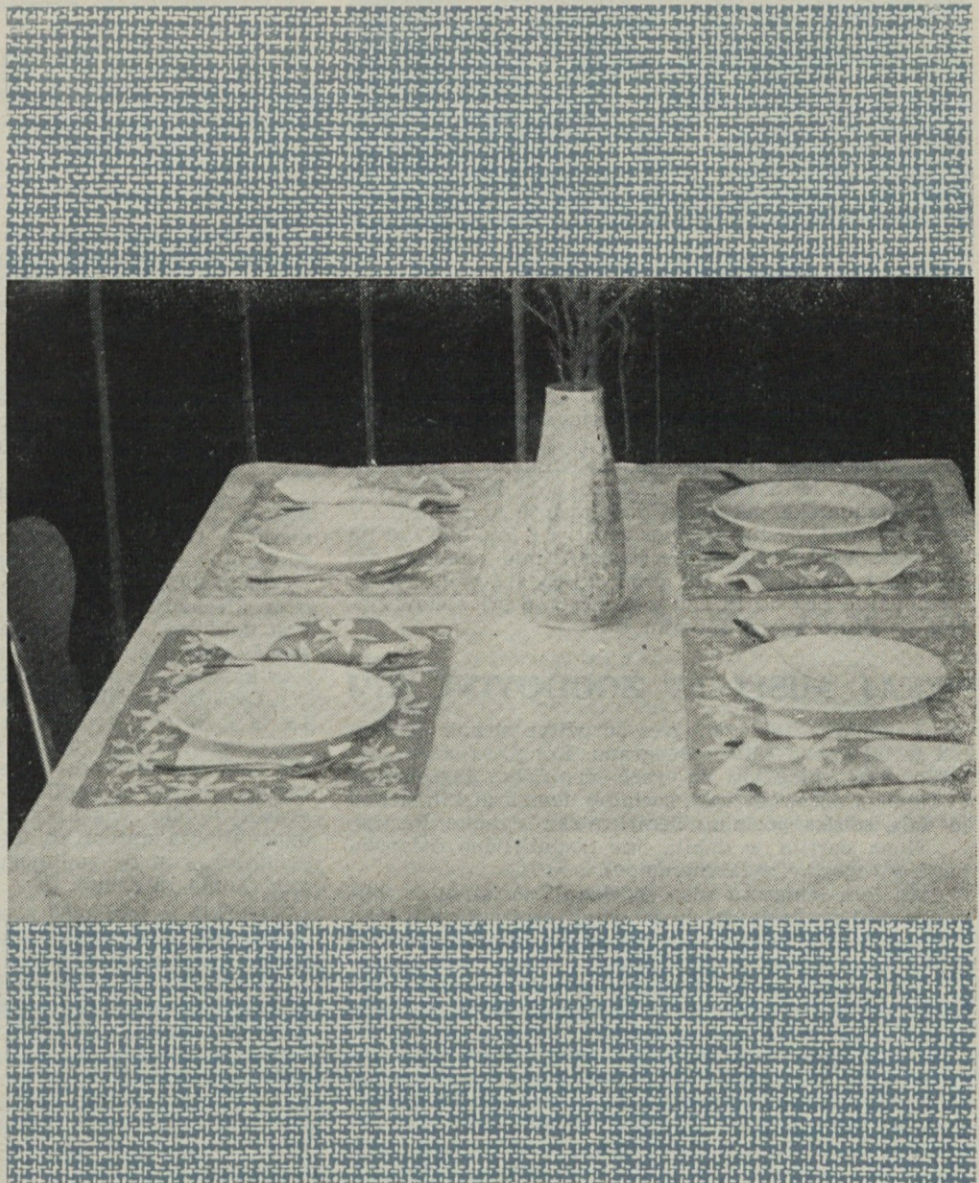
ŠT. 3 — VIII.
MAREC 1959
CENA 10 DIN

Nadprti in serveta - noviteta iz IN DUPLATI za sezono 1959 garnitura za 4 osebe v 4 barvah za 1200 din

VSEBINA:

- V. Kern — 40 let KPJ in SKOJ
- M. Vidmar — Sprejem v OOK
- J. Ukmar — Nekaj o novem tarifnem pravilniku
- O. Lipovšek — Z znanjem se bo dvignila tudi produktivnost
- J. Klešnik — Ing. Matičič Tone, Prešernov nagrajenec
- S. Zagar — Družbena prehrana v našem podjetju
- O. Lipovšek — V rojstni niši Aspirina
- F. Rebernik — Kako smo delali januarja 1959
- J. Strojani — Kakšne nesreče smo zabeležili v zadnjem času
- J. Strojani — Občni zbor TVD Partizan-a Jarše
- M. Odar — Personalne spremembe

Izdaja v 800 izvodih kolektiv tovarne »INDUPLATI«. Odgovorni urednik Otmar Lipovšek. — Natisnila in klišee izdelala Tiskarna »Jože Moškrič« v Ljubljani

»INDUPLATI« Jarše
nove telefonske številke
Direktor 923-310
Prodaj. oddel. 923-307
Nabav. oddel. 923-308
HIS. centrala 923-309

40 let KPJ in SKOJ

PROSLAVE V NAŠEM PODJETJU

Delavci in mladinci našega podjetja se skrbno trudijo, da bi pričakali jubilejno 40. obletnico ustanovitve Partije in SKOJa čim bolj pripravljeni.

Praznovanje te obletnice je za našo mlajšo generacijo Jugoslavije, za njeno nadaljnje vzgajanje in za pritegnitev h graditvi socializma in za bolj vsestransko spoznavanje revolucionarne poti razvoja KPJ še posebno pomembno.

Zato bodo društvene in politične akcije našega kolektiva celo letošnje leto najtesneje povezane s tem praznovanjem.

11. aprila bo v naši kino dvorani za člane kolektiva in za prebivalce s terena velika proslava 40. obletnice ustanovitve KPJ.

Gostje na sprejemu v ZK

V maju bodo mladinci praznovali to obletnico skupaj s prireditvami v Tednu mladosti. Običajnemu sporedu v Tednu mladosti bo priključen širši kulturni spored.

Na proslavah se bodo pojasnjevali predvsem važnejši momenti iz zgodovine KPJ in SKOJa. Govorniki bodo pojasnjevali o važnejših prelomnicah o legalnem delovanju v letih 1919 do 1920, o boju komunistov v času 6-januarske diktature, sodelovanje komunistov v španski vojni, nastop novega vodstva s tov. TITOM na čelu leta 1937, oblikovanje široke fronte mladega pokolenja v Jugoslaviji tik pred drugo svetovno vojno, sodelovanje SKOJa in Ljudske mladine pri obnovi dežele po drugi svetovni vojni itd.

NEKAJ MISLI IZ ZGODOVINE KPJ

I. kongres, to je kongres združitve strank in skupin je bil aprila 1919 v Beogradu. Kongresa se je udeležilo 431 delegatov iz vseh republik Jugoslavije. Pobudo za združitev vseh socialno demokratskih strank je dala srbska socialno demokratska stranka Partije.

Nova partija je dobila ime Socialistično delavska partija Jugoslavije (komunistov).

Na tem kongresu niso sodelovali socialisti iz Slovenije pod pretezo da ne bi hoteli cepiti socialistično stranko Slovenije, ker oportunistični desničarski voditelji niso bili za to združitev.

Ta kongres, ki je bil mesec in pol po ustanovnem kongresu III. Internacionalne, je sprejel sklep o vstopu naše Partije v III. Internacionalno.

II. Kongres je bil junija 1920 v Vukovaru. Na njem je bil definitivno zaključen proces združenja pa tudi proces odpadanja najbolj oportunističnih voditeljev. Na vukovarskem kongresu sta bila sprejeta program in statut Partije. Ta program pa je imel še razne pomanjkljivosti. Prvič ni bilo v programu ničesar v pogledu nacionalnega vprašanja, glede agrarnega vpra-

šanja pa samo napačno stališče o »socializaciji« veleposestev.

Leta 1922 je bila na Dunaju prva partijska konferenca, na kateri je prišlo do ostre borbe med levo in desno frakcijo. Izvoljeno je bilo novo vodstvo iz samih desničarjev. 18 delegatov je volilo desničarje, pri tem pa je 11 levičarjev zapustilo konferenco.

Vkljub temu, da so bili voditelji KPJ že kritizirani za svoje napačno stališče glede nacionalnega vprašanja, niso imeli na tej konferenci za potrebno, da bi se resno lotili revizije svojega stališča. Borba frakcij je imela na tej konferenci bolj nenačelnen značaj.

Leta 1923 se je sešla II. Partijska konferenca in to zopet na Dunaju. Na tej konferenci so prvič posvetili nekaj več pozornosti nacionalnemu vprašanju a tudi tokrat niso zavzeli definitivnega stališča glede tega vprašanja, čeprav je tedaj prišla na vodstvo Partije leвица.

Tretja Partijska konferenca je bila decembra 1923 v Jugoslaviji. Na tej konferenci so končno zavzeli v osnovi pravilno načelno stališče do nacionalnega vprašanja, to se pravi, osvojili so stališče pravice narodov na samoodločbo do odcepitve. Žal je to stališče odobraval samo leвица ne pa tudi desnica KPJ. V celoti pa je to stališče odobraval članstvo KPJ in NRPJ.

Tretji kongres KPJ je bil na Dunaju leta 1926. Na tem kongresu je KPJ končno zavzela pravilno stališče do nacionalnega vprašanja. Prišlo je do sprave med levo in desno frakcijo na osnovi sklepa kominterne, toda frakcijska borba se je takoj po kongresu obnovila in to v še ostrejši obliki na popolnoma načelni osnovi.

V istem času se je zelo poslabšal položaj delavcev, čemur je bila vzrok brezposelnost in slabe plače. V zvezi s tem se je slabšal tudi položaj delavcev v Jugoslaviji, ker so kakor vselej v podobnih primerih posledice krize prizadele v prvi vrsti delavca. Kapitalisti najprej zmanjšajo število zaposlenih delavcev, zmanjšujejo mezde in zapirajo obrate ter podobno. Zato je prišlo že leta 1926 v Jugoslaviji v mnogih krajih do stavk. Leto dni kasneje pa so zavzele stavke širok razmah. Stavkali so delavci mnogih in celotnih panog proizvodnje.

Z razvojem stavk je rasel tudi borbeni polet delavcev. Niti preganjanje s strani režima niti oportunistično ravnanje desničarskih voditeljev razrednih sindikatov niso mogli zavreti in preprečiti tega.

Leta 1928 je bil jeseni IV. Kongres KPJ v Dresdenu (Nemčija). Izvolili so novo vodstvo pretežno iz vrst delavcev. Duša novega vodstva je bil Džuro Džarković, organizacijski sekretar KPJ, katerega so slabo leto kasneje zverinsko ubili žandarji v Jugoslaviji.

Leta 1934 je bila v državi IV. Partijska konferenca. Le ta je bila v strogi ilegali. Na tej konferenci so izvolili vodstvo z Gorkičem na čelu. Kakor vsa dosedanja frakcijska vodstva je tudi on sistematično oviral razvijanje novih vodilnih partijskih kadrov, kar je včasih dobilo značaj direktnega, zelo rafiniranega ugonabljanja najboljših tovarišev, ki so se dvignili iz delavskih vrst do vodilnega položaja. Značilen je primer Šmida in drugih.

Gorkič je leta 1936 z vso paro vodil smer v likvidacijo Partije in samo zaradi odločnega odpora članov CK in organizacij v državi mu to ni uspelo.

Leta 1937 se je začelo čiščenje naše Partije raznih tujih elementov. Odstranjeno je bilo tudi vodstvo z Gorkičem na čelu. Ostal je samo Josip Broz. 7. decembra 1937 je Josip Broz-Tito postal generalni sekretar KPJ. Vsi člani CK, ki so prišli leta 1937 v vodstvo Partije in jih je leta 1938 potrdila KPJ, so bili znova izvoljeni v CK na V. partijski konferenci leta 1940 in so še danes na svojih dolžnostih, razen seveda onih tovarišev, ki so padli v veliki osvobodilni borbi ter onih, ki so umrli v vmesnem času.

V. Kern

Sprejem v OO ZK

Dne 14. II. 1959 so se vsi člani OO ZK našega kolektiva zbrali v Kino dvorani, da sprejmejo nove člane v svoje vrste.

Sprejema so se udeležili tov. Vipotnik Janez, sekretar okrajnega komiteja ZK, tov. Troha Zdravko, sekretar občinskega komiteja ZK, tov. Bevkova, naša poslanka v zboru proizvajalcev ter nekaj političnih predstavnikov sosednjih kolektivov.

Sprejetih je bilo 28 kandidatov, in sicer:

iz predilnice Sest Milka, Ciglar Ljuba, Uršič Jože, Bartol Janez, Grčar Jože, Kopitar Ljudmila, Peče Regina in Vidmar Slavka; iz pripravljalnice Husič Marija, Pirc Marjeta ter Kranjc Tončka; iz tkalnice Levec Reza, Barle Jožica, Cerar Marica, Skufca Anica, Kranjec Ivka, Čuš Karolina, Bartol Viktor, Kržan Jože; iz pogonskega oddelka Juhant Franc, Urbančič Franc, Blejc Franc, Custič Anton in Žagar Jože; iz pisarn pa Rifel Majda, Kavčič Mira in Mrvar Stefan. Sprejet je bil tudi Smrekar Miro, ki trenutno služi v JLA.

Tov. Vipotnik je v imenu okrajnega komiteja čestital novim članom in jim dejal naj imajo zgled v starih komunistih. Naj se od njih učijo in vzgajajo. Povedal je tudi nekaj besed o pravicah in dolžnostih komunistov. Vsi naj preštudirajo »Program in statut dela ZKJ«.

V imenu občinskega komiteja je novim članom čestital tov. Troha. Zelel je, da ta dan ostane vsem globoko v spominu, saj je to važen korak v njihovem življenju. Zahvalil se je tudi vsem tistim, ki pomagajo razširjati članstvo OO ZK in čestital vsem k dosežanju delu.

Sprejem v ZK

Mladinska organizacija »Induplati« čestita novo sprejetim članom ter jim želi čim več uspeha pri nadaljnjem delu. Zahvaljuje se tudi OO ZK za njeno razumevanje in pomoč ter obljublja, da bo iz svojih vrst dala še več kandidatov kot jih je do sedaj.

Nekaj o novem tarifnem pravilniku

Vprašanje nagrajevanja za vloženo delo v zadnjem času vse bolj stopa v ospredje med našimi vsakodnevnimi razgovori in v javnosti sploh. To je popolnoma razumljivo, saj ne moremo več govoriti o izboljšanju življenjskih pogojev, dokler se to razmerje ne uredi. Računati pa moramo s tem, da bo to urejeno šele tedaj, ko bo splošna proizvodnost in proizvodnja taka, da bo dinar res dobil pravo vrednost.

Do sedaj smo bili navajeni, da so naše prejemke regulirali državni organi, ki so od časa do časa administrativno zviševali plačne sklade podjetij. Zadnja taka akcija je bila leta 1957, ko so se prejemki v splošnem zvišali za 10 oziroma 5 odstotkov na posamezne kvalifikacijske skupine. Nekaj podobnega smo pričakovali tudi lansko leto, še posebno, ker smo si precej obetali od analitične ocene delovnih mest, čeprav naj bi ta predvsem reševala tudi druge odnose v podjetju.

Korak naprej v politiki nagrajevanja predstavljajo letošnje uredbe, ki teoretično dajejo podjetju možnost, da samo ureja prejemke delavcev. Poglejmo, kako to izgleda. Predvsem država ne predpisuje več plačnih skladov kakor prejšnja leta. Sedaj veljavne uredbe namreč pravijo, da mora podjetje od skupnega ali ustvarjenega dohodka toliko in toliko odvzeti državi (proračunu), ostalo pa naj organi samoupravljanja razdele na osebne dohodke in sklade podjetja. Pri nas na pr. izgleda v grobem to tako: skupnega dohodka bomo v letošnjem letu predvidoma ustvarili 708 milijonov dinarjev. Od tega moramo po predpisih odvzeti 312 milijonov, tako, da nam ostane 396 milijonov, kar je naš čisti dohodek, s katerim razpolagamo in upravljamo. Na enem izmed zadnjih zasedanj je DS ta čisti dohodek, torej teh 396 milijonov razporedil tako, da je za osebne dohodke (plače) predvidel 313 milijonov, za sklade podjetja 75 milijonov in za rezervne sklade,

ki so obvezni, 8 milijonov din. Vedeti pa moramo pri tem, da znesek 313 milijonov, ki je namenjen osebnim dohodkom, predstavlja edini vir za črpanje vseh prejemkov, ki jih delavec dobi. To je torej tisti skupni lonec, kot ga včasih v šali imenujemo in nam služi za kritje prejemkov po Tarifnem pravilniku, za prejemke na račun prekoračevanja norm, za premije, za nagrade in za dodatek na delovno dobo. Če pa še kaj ostane, je potem možno to razdeliti kot »dobiček«. DS ima sicer možnost, da sklade podjetja zmanjša in poveča znesek za osebne dohodke, vendar s takim načinom ne bi prišli daleč, ko pa vemo, da so nekatere naše naprave, predvsem pa stroji že zelo izrabljeni in nam kljub vsej skrbi in negi čez leto ali dve ne bi več dajali to, kar trenutno še iz njih iztisnemo. Zato so sredstva skladov, ki jih bomo med drugim uporabljali prvenstveno tudi za postopno rekonstrukcijo podjetja, upravičena v taki višini, kot jih je DS sprejel. Na drugi strani pa tudi »lonec« za osebne dohodke zagotavlja, da bomo v letošnjem letu deležni vsaj takih prejemkov kot lani.

Ko od prejšnjega meseca sem razpravljamo o predlogu tarifnih postavk, dostikrat slišimo negodovanja in pritožbe, češ, saj so postavke manjše, kot pa dosedANJI prejemki. Pri tem pa marsikaj pozabljamo. Predvsem moramo vedeti, da v večjem obsegu ni predvideno splošno zviševanje tarifnih postavk. Letošnji popravki morajo imeti predvsem značaj vsklajevanja z drugimi podjetji iste ali sorodne stroke in značaj urejevanja notranjih nepravilnosti v podjetju. Mi ne smemo pozabljati, da smo imeli že dlje časa v veljavi zelo razširjen in dvomljiv premijski pravilnik, da smo uvedli dvomljive skupinske norme in, da so postale tako zvane pridnostne nagrade navaden mesečni dohodek delavcem, ki jih sicer ni bilo mogoče vezati ne v normo, ne v premije. Kakršnikoli očitki

sicer tu niso upravičeni, ker smo bili v pogledu višine tarifnih postavk na repu tekstilnih podjetij in smo si na ta način skušali pridobiti raven osebnih prejemkov v primerjavi z drugimi. To pa je sedaj, ko smo z Novim letom ukinili premije, nagrade in nerealne skupinske norme, nekoliko boleče. Stopnjuje se še s tem, da ne obračunavamo več 10% čistega dohodka (dobička), ki smo ga uvedli aprila lanskega leta. Če sedaj primerjamo naše n. pr. decembrske skupne prejemke s tarifno postavko v novem tarifnem pravilniku, potem res navidezno izgleda, da je ta manjša. Toda ne pozabljati ali namerno prezreti, da v njej ni upoštevanih tistih 10% čistega dohodka. Vse ostalo pa smo v okviru možnosti spravili v tarifno postavko. Glede čistega dohodka nad tarifnimi postavkami (dobička) pa upamo, da bomo tudi letos ustvarili toliko dohodka, da bo tudi za delitev kaj ostalo. Bolj pa bi bil umesten drugačen način delitve kot n. pr. določen odstotek mesečno, ker sicer enkrat to smatramo kot osebni prejemek, enkrat pa ne.

Z novim Tarifnim pravilnikom uvajamo tudi nagrajevanje delavcev z delovno dobo nad 5 let. Krivično je namreč, če ima pri enakem delu n. pr. 50 delavcev enako tarifno postavko, ko pa vemo, da so med njimi taki, ki vrše to delo 20 ali 25 let in taki, ki so komaj prišli v podjetje. Obenem hočemo s tem doseči tudi manjši odliv delovne sile iz podjetja. Važno pa je seveda, da znamo pravilno vrednotiti ta dodatek in ga

ne smatrati za nekaj, »kar mi tako in tako pripada in nima s tarifno postavko nobene zveze.« Ni res, tudi to je osebni dohodek, tudi to gre iz tistega skupnega »lonca«, tudi to je del tarifatne postavke.

V nasprotju s sedanjo prakso imajo v novem tarifnem pravilniku vsa delovna mesta, ki niso v normi, postavko določeno v razponu. S tem hočemo doseči, da naj imajo višje prejemke tisti, ki imajo na svojem delovnem mestu večjo strokovno izobrazbo, ki so bolj marljivi, bolj disciplinirani itd. Razpon bo torej imel vlogo dobrega regulatorja naše večje prizadevnosti pri delu. Prav tako nas bolj kot kdaj koli sili k stremljenju po večji strokovni izobrazbi, kajti sicer bodo prejemki tistega, ki zahtevane kvalifikacije nima, manjši od sosedu na istem delovnem mestu, ki to izobrazbo ima. Tarifno postavko bo vsakemu delavcu v okviru meril določala tarifatna komisija ob upoštevanju mnenja mojstrov oziroma ostalih predpostavljanih vodij.

Do dokončnega obravnavanja in potrditve tarifatnega pravilnika je sedaj še dovolj časa, ker je rok za predložitev podaljšan do konca aprila. V tem obdobju še lahko uredimo napake, ki se kljub dobrim pripravam vedno najdejo. Prav tako imamo možnost, da se pozanimamo za raven tarifnih postavk v sosednjih in drugih podjetjih. Kajti v enem smo si letos edini: zadnji pa res ne bomo več!

Predsednik DS

Z znanjem se bo doignila tudi produktivnost

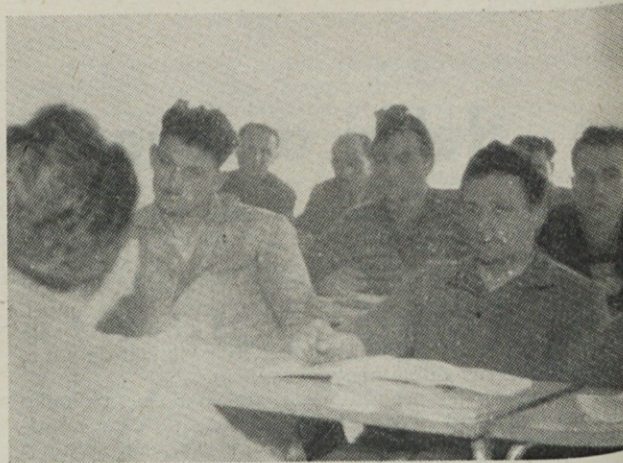
V petek 30. januarja 1959 je jarška podružnica Inženirjev in tehnikov Tekstilcev Slovenije imela svoj letni občni zbor. Letošnjega, po vrstnem redu 5. občnega zbora se je udeležilo 43 članov od skupnega števila 57 ali 75%. Udeležba priča o zavesti članov do društva ter o želji, da na tem najvišjem forumu podružnice sodelujejo pri postavitvi nalog za bodočo poslovno dobo.

Iz poročila predsednika podružnice in iz blagajnikovega poročila je bilo slišati, da je bila podružnica delavna skozi vse leto 1958. DITTS Jarše je priredil razna predavanja, predvajanje strokovnih filmov, ogled raznih tovarn in sejmov in podobno. Udeležili so se ga prvenstveno člani podružnice, nemalokrat pa so bili med udeleženci predavanj in izletov tudi nečlani, ki so vedno dobrodošli. Namen društva je namreč strokovno izpopolniti delavce v kolektivih, da bodo z dobrim delom — s točnim delom boljše in več ustvarili.

Podružnica DITTSa Jarše šteje 57 članov, leti so zaposleni v kolektivih Induplati, Vata-Vir, Universal-Domžale, Filc-Mengeš, Trak-Mengeš, Svilanit-Kamnik in v Eksperimentalni tkalnici Kamnik. Dva člana se bavita s samostojno tekstilno obrtjo. V vseh kolektivih, kjer so člani zaposleni, je mogoče ugotoviti napredek v kvaliteti proizvodnje in v zvišanju produktivnosti dela. Določeno zaslugo zato ima tudi društvo Inženirjev in tehnikov, ki daje vzpodbudo za delo in razpravlja o določenih problemih.

V letu 1958 so člani sodelovali pri sestavljanju HTZ pravilnikov in pravilnikov za racionalizatorje in novatorje. Tudi tarifatne pravilnike so koordinirali in primerjali med seboj ter kot najvažnejšo nalogo, sodelovali so pri izdelavi analitične ocene delovnih mest. Slednje delo še ni gotovo, vsaj v tej fazi ne kot je sedaj, je pa opravljeno delo brez dvoma močna osnova za naloge, s katerimi se bomo srečali v prihodnosti.

Za leto 1959 je občni zbor predvidel organizacijo predavanj za delavce za pridobitev kvalifikacije. V Induplati je že v teku pouk za podmojstre tkalnice, kjer predavajo izključno člani podružnice. Na tem tečaju bodo slušatelji dobili vpogled v strokovno delo predvsem pa se bodo seznanili z vprašanji, katere ne najdejo vedno pri svojem delu, so pa nujna in važna za dobro delo v tekstilni stroki. Trenutno poseča tečaj

Tečajniki pri pouku

za tkalske podmojstre preko 20 slušateljev iz Induplati, iz Vate in iz Traka.

Društvo je na občnem zboru predlagalo tudi nekaj misli za izboljšanje društvenega časopisa DITTSa. Ideje so bile v obliki zapisnika z občnega zbora poslane v Maribor, kjer bodo pretresali predloge, o njih razpravljali ter jih končno sprejeli ali zavrnili. Iz diskusije pa je bilo razvidno, da so vsi člani močno zainteresirani po vprašanju svojega časopisa.

Člani so se obvezali, da bodo naročili svoj list tako, da bo prejemale 5 članov 1 izvod Tekstilnega obveščevalca.

Člani so se pogovorili tudi o ekskurzijah v lanare in kudeljare ter o ogledu enega tekstilnega sejma.

Zelja vseh članov je bila, da bi se člani večkrat v letu sešli in pogovorili o svojih nalogah. Novoizvoljeni odbor podružnice je bil zaključno zadolžen, da realizira sprejete sklepe.

Želimo, da bi dejavnost društva inženirjev in tehnikov v Jaršah bila tudi v letu 1959 delavna ter kot učitelj s tekstilnimi delavci postala eno.

-k

Tovariš ing. Matičič Tone — Prešernov nagrajenec

Ing. Matičič Tone

Lansko leto maja meseca smo v našem listu pod rubriko »Vstopi« lahko čitali tudi njegovo ime. Potem ga dlje časa ni bilo v podjetju, ker je bil na praksi skoraj v vseh večjih tekstilnih podjetjih v Sloveniji. Redno je začel delati zopet 1. I. 1959 in kmalu nato smo zvedeli, da je za svoje diplomsko delo, za katerega je praktična dela izvršil pri nas v podjetju, prejel Prešernovo nagrado. Ob tej priliki sem ga prosil, da mi za naš list odgovori na nekaj vprašanj:

Kakšna je bila Tvoja naloga in zakaj si se odločil za to temo?

Moje diplomsko delo je bilo »Medfazna kontrola beljenja lanene preje po postopku IG Korte«. Za to temo sem se odločil, ker po tem postopku belijo tu v Induplati, kjer sem bil takrat štipendist.

Ali nam lahko na kratko poveš, kako je potekala analiza?

Vzorci so mi obdelali v tovarni vzporedno s partijami v belilnici, v tovarni sem napravil tudi fizikalne preizkuse. Kemične analize pa na tekstilnem inštitutu v Ljubljani.

Za analizo sem si pripravil 7 vzorcev, postopek ima namreč 6 faz, en vzorec pa je ostal surov. Po vsaki fazi sem izločil en vzorec, katerega sem nato najprej fizikalno in potem kemično analiziral.

Ali si pri analizi prišel do kakšnih pomembnejših zaključkov?

Analiza je pokazala, da bi se lahko zadnja faza, t. j. drugo beljenje s hipokloritom, nekoliko skrajšala, če ne sploh opustila. Kajti belina materiala pri tej fazi minimalno naraste, dočim trdnost v odnosu na pridobljeno belino pade.

Ali bi se po Tvojem mnenju lahko to realiziralo tudi pri nas v podjetju?

Za analizo sem uporabil LD prejo Nm 24 iz belgijskega lanu in sicer pri 4/4 beljenju. Zato bi bilo preuranjeno govoriti o kakšnih pomembnejših zaključkih, ker bi za to bile potrebne še analize ostalih št. prej (raznih provinien) in stopenj beljenja (1/4, 1/2).

Kako se počutiš kot Prešernov nagrajenec?

Na sebi nisem opazil nobenih pomembnejših sprememb.

Kakšni so Tvoji bodoči načrti?

Želel bi se čimprej spoznati z obratom oplemenitilnice tako, da bi se lahko vključil v delo celotnega kolektiva.

Najlepša hvala za Tvoje odgovore, tudi mi Ti želim isto pa še to, da bi se med nami kar najboljšje počutil.

-k-e

Družbena prehrana v našem podjetju

Izboljšati delovne pogoje, ustvariti zadovoljivo vzdušje v podjetju in nuditi delavcu ne samo delo, za katero je sposoben, ampak poskrbeti tudi za njegov delovni počitek in ob tem zagotoviti možnost prejetja vsaj delne prehrane, je med drugim tudi dolžnost dobrega družbenega samoupravljanja in vodstva v podjetju. Prehrana delavcev v podjetju je povezana v prehrano v družini. Izhajamo iz dejstva, da je marsikateri delavec vezan na mnoge osebne probleme, ki mu onemogočajo prejetje rednih obrokov tople hrane, do katere ne more priti, številni družinski člani, oddaljenost od podjetja, ali pa so tu neurejene družinske razmere, drugič zopet predpisana dietična prehrana do katere ne more priti, številni družinski člani, kjer je samo ena oseba dela zmožna in še mladoletniki brez staršev ter neporočeni ljudje. Teh vzrokov bi lahko navedli še mnogo več. Vse to narekuje brez dvoma potrebo po nadaljnjem uvajanju dobro organizirane družbene prehrane v podjetju.

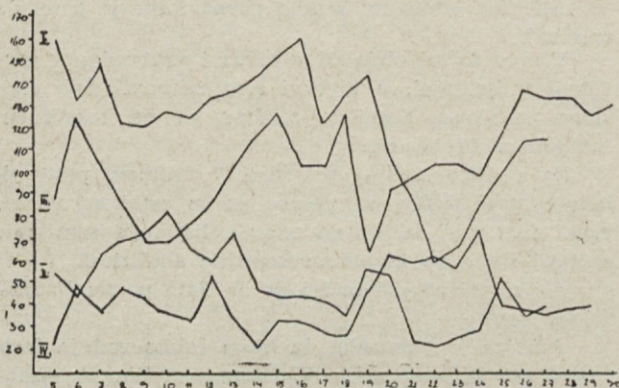
Ako si ogledamo to nujnost uvajanja družbene prehrane v podjetju ne samo s stališča posameznikov, ampak tudi s stališča podjetja ter proizvodnosti dela bomo ugotovili, da je omenjena prehrana vsekakor povezana tudi s storilnostjo pri delu, da pri tem ne govorimo o počutju zaposlenosti v podjetju. Že samo to dejstvo pomeni, kot smo ugotovili za delavca, kakor

za celotno našo družbeno stvarnost, resnično mnogo. Tudi to je doprinos k dvigu osebnega standarda našega delavca.

Razumljivo, da družbena prehrana v podjetju še ni zadobila tisti razmah, kakršnega si želimo in, da še nima svoje vplivne vloge v sami proizvodnji, a trdimo lahko, da se bo to doseglo s časom in s povečano skrbjo za človeka. Za boljše osvetlitev lahko navedemo primer, katerega poznajo vsi tisti, ki so bili zaposleni v našem podjetju v času predaprilske Jugoslavije. Takrat ni bilo nobene oblike družbene prehrane, vsaj za naše podjetje to velja. Še manjše pa je bilo razumevanje za to nujnost in sploh ni prišlo niti do namena nuditi delavcu vsaj eno izmed oblik družbene prehrane. Tudi delovnega premora ni bilo. Ta problem je moral reševati delavec sam, tako kakor se je pač znašel.

S tem v zvezi navajamo nekatere podatke, ki odločno dokazujejo razliko glede resnične skrbi za človeka v odnosu na prejšnje razmere do sedanjih. Za primer smo vzeli dveje razdobji in sicer v letu 1957/58 in 58/59. Obe razdobji sta vezani na dva meseca t. j. mesec december in mesec januar. K tej utemeljitvi prilagamo tudi tri grafične slike. Na prvi sliki imamo označene tople malice v mesecu decembru 1957 ter januarju 1958. Takrat so delavci plačevali sami tople

Izdane tople malice december 1957 : januar 1958

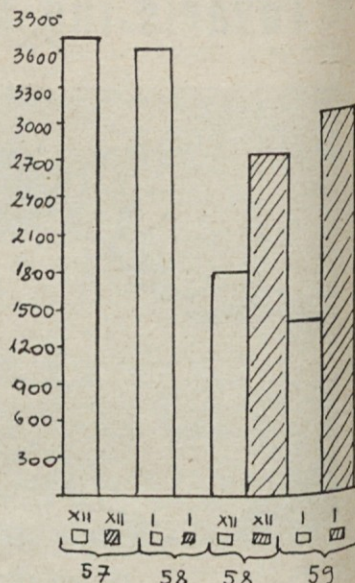
I. December dopoldne, II. December popoldne, III. Januar dopoldne, IV. januar popoldne. Toplih obrokov je bilo izdano v decembru 1957 = 3876 porcij, v januarju 1958 = 3775 porcij

malice. Skupno število obrokov v mesecu decembru je bilo 3876, v januarju pa 3775. Krivulje kažejo na porast in padec števila dnevnih obrokov v obeh mesecih.

Na drugi sliki imamo prav tako krivulje, ki označujejo število dnevnih obrokov toplih malic v mesecu decembru 1958 ter januarju 1959. Na prvi pogled ugotavljamo, da je število toplih malic v obeh mesecih padlo. Vendar temu ni tako. Pri tem omenjamo, da je upadlo število toplih malic le pri tistih, ki sami plačujejo malice. Zato je na tej sliki označen nov moment z dvema krivuljama, ki pove, da prejemajo delavci v določenih oddelkih v našem podjetju brezplačne tople malice. Ako prištejemo tople malice, ki jih delavci plačujejo sami ter tople malice, ki jih nudi podjetje delavcem na določenih težjih delovnih mestih brezplačno, ugotovimo, da se skupno število obrokov močno razlikuje od števila obrokov v letu 1957/58. Tako imamo v decembru 1958. leta 4911 obrokov in v januarju 1959. leta 4882 obrokov toplih malic.

Na tretji sliki so stolpci, ki prikazujejo prav tako število obrokov toplih malic v dveh mesecih in sicer decembru 1957 in januarju 1958, torej takrat, ko so

Crtkasti stolpci pomenijo število obrokov, katere plača uprava podjetja

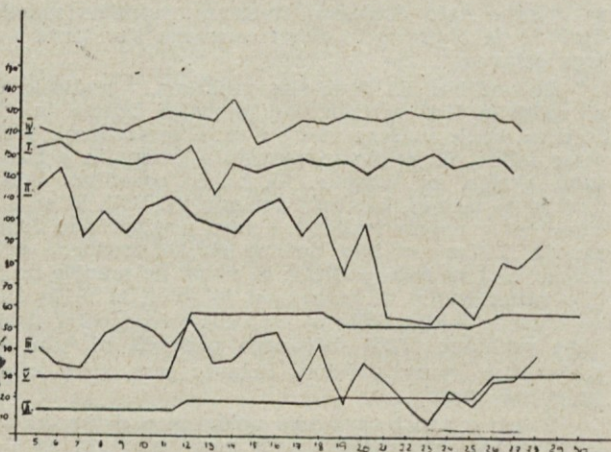
delavci plačevali malice sami. Naslednji stolpci prikazujejo prav tako oba meseca v naslednjem razdobju t. j. december 1958 in januar 1959. V teh stolpcih opazimo razliko zlasti pri višini obrokov tam, kjer plačujejo tople malice delavci sami in razliko, kjer plačuje tople malice uprava podjetja iz svojih materialnih stroškov. Plačevanje toplih malic se je prvič uvedlo na določenih težjih delovnih mestih v našem podjetju z začetkom leta 1958. V letu 1958 je uprava podjetja dotirala iz svojih materialnih stroškov že 2.723.876 din za tople malice. Poleg tega so bili obroki toplih malic v zadnjem času tudi kvalitetno izboljšani, kar zopet daje dokaz, da celotna politika uvajanja družbene prehrane nadaljuje svojo pot.

Kaj vse želimo ugotoviti s temi grafičnimi prikazi? Predvsem to, da so tople malice delovnemu človeku potrebne in da si jih tudi on sam želi. Podatki v zadnji anonimni anketi kažejo na to, da si ljudje v našem podjetju tople malice želijo, saj je 81% delavcev odgovorilo na to vprašanje pozitivno ter izrazilo mnenje, da so zadovoljni s toplimi malicami.

Glede nadaljnjih perspektiv seznanjamo kolektiv s tem, da družbeno samoupravljanje v podjetju ter uprava podjetja imata namen v svojem bodočem načrtu razširiti družbeno prehrano ne samo v okviru podjetja, ampak tudi izven. Sedanja majhna kuhinja, kjer se pripravljajo topli obroki malic ne zadovoljuje več ne po kapaciteti in tudi ne po kvaliteti priprave. Prav tako sedanja menza, v kateri je ca. 100 abonentov ne odgovarja po svojem razporedu, ker je v stanovanjski stavbi. S tem v zvezi se pripravljajo načrti za bodočo gradnjo večje in modernejša stavbe, v kateri bo kuhinja, restavracija, trgovina ter razni servisi. S tem delom bo treba vsekakor pohiteti, določiti lokacijo in zagotoviti sredstva. Čim bo ta namen izveden, bo vsekakor dana nova možnost nadaljnega uvajanja širše in boljše družbene prehrane v podjetju in izven ter bo prav tako dana možnost našim delovnim ljudem boljše in cenejše postrežbe.

Uvajanje družbene prehrane v podjetju je vsekakor razveseljivo dejstvo, ki ga ne gre jemati površno in neresno. Tudi v našem podjetju bo treba še marsikaj spremeniti, da bomo zadovoljili vsaj koristnike toplih malic, če še nismo in ne zadovoljujemo odjemalcev mrzlih malic. Več truda in več ljubezni pri sami nabavi, pripravi in asortimanu ter organizaciji. Ne smemo se zadovoljiti z enoličnostjo in stalnostjo. To ni koristno, kvečjemu škoduje. Ako imamo pred očmi le eno, da je celotna problematika uvajanja družbene prehrane v podjetju usmerjena v reševanje bistveno važnega faktorja v proizvodnji, t. j. človeka-delavca, potem bomo dosegli svoj namen.

Izdane tople malice december 1958 : januar 1959

I. V decembru 1958 = 2901 obrok
II. V decembru 1958 dopoldne
III. V decembru 1958 popoldne
IV. V januarju 1959 = 3299 obrokov
V. V januarju 1959 dopoldne
VI. V januarju 1959 popoldne

V rojstni hiši aspirina

(Piše: O. Lipovšek)

Na razstavi »Fotokina«

Poleg številnih zanimivosti, katere je možno videti v velikih mestih, je prav gotovo tudi razstava črno-bele umetnosti, katero prirejajo v Kölnu na pobudo Agfe vsako drugo leto. Bil sem tam in bil sem na razstavi Fotokina. Na desnem bregu Rena, zahodno od kolo-dvora Deutz se razprostira velikanski sejmski prostor v osmih velikih halah, podeljenih na 1723 razstavnih prostorov. Skupna pokrita površina meri 70.000 m² in je tod letos razstavljalo 14 držav. 550 zastopnikov je pokazalo menda vse, kar so ljudje novega ustvarili na področju fotografije in aparatov za fotografiranje. Vljudni Francozi in simpatični Japonci ter zadržani vzhodni Nemci poleg temperamentnih južnjakov in preveč elegantnih Amerikancev in njihovih konkurentov z vzhoda so ponujali ali tolmačili prednost svojih izdelkov.

Prepričan sem, da bi bilo nepravilno kogarkoli iz-zeti in ga imenovati človeka, ki je pričakoval vse to, kar je tu razstavljeno.

Zanimive so najmanjše kamere v velikosti škat-ljice za vžigalice prav tako kakor s teleobjektivom, dolgim 1600 mm. Avtomatične kamere z vgrajenimi svetlomerni pač ne zahtevajo več drugega, kakor da vložiš film in »pritisneš«. Ob kopici najmodernejših aparatov je vsako znanje in razmišljanje le še spomin na preteklost. Tudi prikazani filmi, ki omogočajo brez-hibno slikanje ob svetlobi, ki nam jo v temi nudi pri-žgana vžigalica, so področje, ob katerem laik samo strmi in mora verjeti — ker vidi. Izdelava slik z no-vimi kasetami je danes tako zelo poenostavljena za črno belo tehniko kakor tudi za negativne in pozitivne barvne posnetke, da smo lahko prepričani, da resnično živimo v času Sputnikov in poletov v vesolirje.

Poleg aparatov za slikanje in materialov za izde-lavo slik je razstava uredila posebne paviljone, kjer so razstavljene slike najboljših fotografov, ki jih svet zaradi velikanskega števila niti ne pozna in jih nikdar ne bo poznal. Ti mojstri fotografije, mladi in starejši, bodo delali tudi dalje pač zaradi znanega pregovora: »Kdor fotografira, vidi več sveta — in ve več pove-dati«. Žal fotografij jugoslovanskih avtorjev ni bilo na razstavi, čeprav bi bila marsikakšna slika sposobna, kosati se s prikazanimi. Upajmo, da bodo imeli obis-kovalci Fotokine leta 1960 možnost primerjati tudi iz-delke naših fotografov s tujimi.

Cinerama je dobila tekmeča

Na svetovni razstavi so praktično pokazali delo-vanje cinerame. Na razstavi v Kölnu pa je neki domi-selni Hamburžan poizkusil izpopolniti cineramo, katera, kakor znano bazira na projiciranju z 12 projektorji hkrati, novo tehniko s projekcijo na zvončasto platno s pomočjo ene same aparature.

Zaradi novosti na tem področju kino tehnike je bila gneča pred vhodom v Cinetario velika. Po enour-nem čakanju v veliki gneči, sem le prišel v »dvorano«, katera sprejme približno 100 gledalcev, ki pa nimajo sedežev ampak morajo stati. Po kratkem uvodu, posre-dovanem z magnetofonskega traku, je pričela pred-stava. Iz središča kupole usmerja projektor sliko na kroglo in ta jo razprši na kupolo dvorane. Slika je v višini 1,2 m od tal precej ostra a v sredini kupole zelo nejasna. Avtor je verjetno forsiral svojo zamisel, ker je tako predvajanje na svetovni »Fotokina« razstavi brez dvoma najboljša reklama. Predvajali so samo krajše filme. Spominjam se filma, posnetega v nekem kopališču blizu Hamburga. Gledalec ima vtis, da se resnično vse dogaja okoli njega in je sam v »epicen-tru« dogodkov. Pred vami so kabine, desno plavajo, na levi je trambulin, s katerega skačejo v vodo »preko vas« in padejo v mokri element na drugi strani.

Zadeva je precej živčna, saj ne morete slediti nemu samemu dogajanju, ampak je treba biti pri

Tretje oko je kamera

vseh prikazanih dogodkih hkrati. Nič čudnega zatorej, če se nehote sklonite, ker se bojite, da bi vam nekdo ne stopil na glavo ker ste svojo pozornost pač osredo-točili na nekaj drugega.

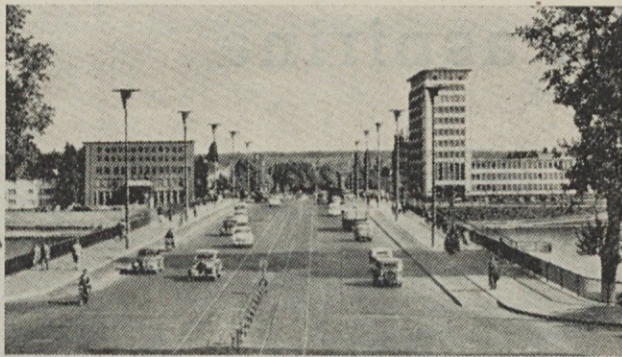
Cinetario še ni popoln, odpira pa neslutene mož-nosti v prikazovanju filmov. Običajne kinodvorane je izpodrinila televizija. Kino se mora preusmeriti na nekaj novega. Pokazati mora več možnosti, kjer bodo gledalci sodelovali v dogajanju na platnu — četudi podzavestno.

Kolegi pri omizju

Kratko sem doslej omenil tovarno in mesto. Do-volite, da povem še nekaj o kolegi pri omizju v ka-zinu, kjer sem bil na kosilu in nekajkrat tudi pri večerji.

Kazino sprejme naenkrat 4000 gostov, katerim tudi naenkrat postrežejo. Dimenzije so za naše pojme neverjetne. (Kaj bo pri tem rekel upravnik naše men-ze!). Gost sede za mizo in mora končati kosilo v pol ure, ker takoj za tem pospravijo in zopet pripravijo za nove goste. Vsega razdelijo dnevno 12.000 obrokov ko-sila v 2 urah. Na večerji je precej manj gostov, ker večina zaužije hrano doma ali pa sploh ne večerja.

Omizje, kjer sem imel svoj prostor tudi jaz, je bilo mednarodno. Kar pomislite, da so okoli te velike mize sedeli Francozi, Sirijci in Egipčani, Španci, Avstrijec, dva Nemca, Finka, Izraelka, trije Jugoslovani, Japo-nec, Južno Afričan (Johanisburg), Formočan Chou, In-dijci, Argentinci, trije Poljaki, dva z Thailanda (Siam), eden s Ceylona, en Bolgar in dva Grka, ter dva Abesinca in dva iz Toga. Morda sem še koga izpustil, verjetno z Ameriškega kontinenta, toda to se zgodi.

Frankfurt ob Maini

Pogovor pri kosilu je bil zelo pester in sem pričal, da so se najslabše počutili tod Nemci. Pri tem omizju sem tudi predlagal, da si zamenjamo naslove in drug drugemu pišemo po šestih mesecih (3. aprila 1959) iz kraja, kjer takrat bomo. Tako bom na ta dan poslal razglednice iz Jarš na vse strani sveta. Upam, da bom enako tudi nekaj razglednic prejel. Kako pa bo, bom enkrat pozneje objavil v našem listu.

Pogovarjali pri omizju smo se v nemškem jeziku in francosko. Tudi angleško so mnogi govorili. Južni

Amerikanci govorijo špansko in mnogi zelo dobro nemško. Žal mladi in zelo simpatični Formošan iz Taipeha ni znal nobenega evropskega jezika niti se je znal pogovarjati z onimi iz daljnega vzhoda. Kadar sva se srečala, mi je samo rekel: »Bay Otmar«, sam pa sem ga pozdravil z: »Good morning mister Chou«, kakor se je pisal. Prav pri istem omizju pa sem v tujini spoznal tudi gospoda dr. Kurokawa iz Kiota na Japonskem. Postala sva dobra prijatelja in upam, da si bova dopisovala tudi v bodoče, saj so skupno izdelani plani veliki. Tu še omenim, da sem ga iz radovednosti vprašal, kako se reče japonsko »ljubim te«. Odgovor: Vata siau o ma e ga su ki, mi je povedal. Pravi, da so Japonci v ljubezenskem izražanju zelo rahločutni in na sploh radi opisujejo svojo čustvenost z besedo in z barvo.

Marsikaj sem videl, mnogo slišal. Mnogi ne vedo, kje je Jugoslavija, čeprav so slišali zanjo. Često sem porisal papirnate servete z zemljevidi in označil Jugoslavijo. K sreči sem v zemljepisu precej doma, čeprav nisem vedel, kje leži Kyoto, ki šteje 2.000.000 prebivalcev.

Prehitro je minil prijetni čas okoli tujcev, s katerimi smo postali znanci in včasih celo dobri prijatelji.

Poslovil sem se od vseh, katere sem bolje poznal. Poslovil sem se tudi od šefa menze, ki nam je s svojim basom vedno želel — dober tek. Moja pot me je vodila dalje. (Nadaljevanje sledi)

Naši obrazi

Praznoval je 50-letnico

Tovariš Mavko Jože se je rodil 18. februarja 1909 v Tijarici, okraj Sinj v Dalmaciji. Tijarica leži pod Dinara planino, to je tam, kjer še dandanes volkovi tulijo, mi je šegavo rekel jubilar. Ze v najzgodnejši mladosti so starši jubilara premenjali mesto »boravka« in se nastanili na otoku Braču, kjer je Jože trgal hlače v klopi osnovne šole. Po šestih letih šolanja v osnovni šoli je prišel v Domžale, kjer je moral zaradi pomanjkljivega znanja slovenskega jezika še eno leto v osnovno šolo ter šele nato pristopil k izpitu za klasično gimnazijo.

Tov. Mavko Jože

V dobi manije, da mora vsak moški v podoficirsko šolo, je tej maniji in prigovarjanju svojega prijatelja sledil tudi tov. Mavko. Počitnice je še prebil v Domžalah in bil zaposlen v Induplati. Sklep, da zapusti tekstil, je bil zrel, ko je pri delu na statvi po nesreči čolničnik pretrgal po celi širini platno. Raportu ni sledil, ker bi temu sledil brezpogojni odpust. Šel je prostovoljno med uniformirance v želji, da si kasneje opase sabljo.

Od leta 1927 je torej tovariš Mavko zaposlen v Induplati. Izostal je le za čas, kolikor ga je prebil v Mariboru v artilerijski podoficirski šoli. Iz šole se je vrnil zopet v tekstil, ker je tekstil snubil in iskal ljudi.

15. septembra 1935 se je poročil in tako postal »pravi Jaršan«.

20. decembra 1943 je odšel v družbi tovarišev Pirca, Rebernika, Radmeliča, Javornika, Dolenjška in mnogih

drugih v NOV. Bil je v XIV. diviziji na Dolenjskem in sodeloval pri pohodu svoje edinice na Stajersko. Ti dnevi so njegovi najtežji dnevi življenja. Mraz in težka pot sta ovirala hitro napredovanje. Toda, pot je bila zmagovita in

15. maja 1945 je tovariš Mavko zopet v Induplati Jarše. Ves čas po osvoboditvi je komercialni direktor v Induplati Jarše. Delo je silno pestro in bilo je nemalo težav voditi in vsklajevati nabavo in prodajo v časih, ko je bilo še mnogo stvari »kontingentiranih« oziroma samo plansko dodeljenih. Gospodarski razvoj je terjalegega moža in tega je tovariš Mavko vedno predstavljal.

Uredništvo našega glasila se pridružuje številnim gratulantom in želi, da bi tov. Mavko čil in zdrav tudi nadalje še mnogo let vršil posle šefa komercialnega oddelka.

KAKO SMO DELALI V MESECU JANUARJU 1959

Izpolnitev količin. plana:	Mesečna izpolnitev plana	Primerjava: januar 1958 indeks 100
predilnica	114.4%	85%
tkalnica	104.3%	91.4%
gasilske cevi	248%	113.8%
zatanki votki	110.6%	97.6%

Upoštevati moramo, da je bil 3. januar predviden kot reden delovni dan, dejansko pa je obrat stal in smo 1 dan manj delali. V primerjavi z letom 1958 se izpad odraža v tem, da nismo dosegli produkcije januarja 1958. leta.

Izpolnjevanje norm v januarju je bilo sledeče:

predilnica	111.6%	— v normi delalo 275 del.
tkalnica	114.2%	— v normi delalo 391 del.
tiskarna	112.0%	— v normi delalo 18 del.

Povprečno doseganje norm za vse podjetje je bilo 113.4% in je v normi delalo 684 delavcev.

Konec januarja smo imeli zaposlenih 1105 oseb in 10 vajencev. — Zastojev zaradi električne energije ali drugih vzrokov ni bilo in je produkcija normalno potekala.

KAKSNE NESREČE SMO ZABELEŽILI V ZADNJEM ČASU!

Od 20. januarja do 5. februarja sem moral napisati 6 prijav nesreč. Vzroke za te nesreče najdemo pri vrtnem stroju, kjer je delavec vrtal kos železa, katerega je stroj prijel in z njim udaril delavca po roki. Kje je vzrok? Zakaj ni bil komad pričvrščen v primož? Je bil sveder pravilno nabrušen? Je imel stroj za do-
tično kvaliteto železa pravilno število obratov itd.! Ponesrečenec vseh naštetih stvari ni upošteval in posledica je bila — nesreča. Na prijavo nesreče pa sem zapisal: Pomanjkanje potrebnih poklicnih izkušenj. Zamislite si in analizirajte stavek, ki stoji za dvo-
prijem.

Izpopolnjevanje pri delu mora biti skrb slehernega državljana.

Nesreča v tkalnici je bila resnično edinstvena. Vse zaščitne naprave so bile nameščene in ne moremo trditi, da slabo. Čolniček je priletel iz zeva v varovalno napravo, ki štiti, da čolniček ne odleti v zrak. Od te varovalne naprave se je čolniček odbil in zletel v mrežo, katera je nameščena ob strani stroja in od toč priletel delavki v glavo prav v trenutku, ko se je sklonila, da bi pobrala zabojček z izvitki. To nesrečo lahko resnično prištejemo med primere in jo uvrstimo med motnje v normalnem tehnološkem procesu.

Pri tem ni bil prizadet niti osebni faktor niti delovna okolica.

Tri nezgode pripisujemo pogojem dela in naglici pri delu. Dve od omenjenih nezgod sta se pripetili v mokri predilnici, kjer je delavko udarilo krilce stroja, ko je privezovala utrغانo nit. To so nezgode, katere povzročajo hude bolečine in tu ne moremo pomagati s preventivnimi ukrepi, lahko samo svetujemo previdnost, ki jo pa delavke na teh strojih posedujejo. Njim samim se lahko zahvalimo, da te vrste nesreče niso česče. Tretja nezgoda v tej grupi bi se dala preprečiti z malo pazljivosti. Vbod na igle na raztezalki bi lahko odpadel. Delo ne terja opravljanje določenih del, ko se igle premikajo. S pridnim delom se lahko zastoj do pol minute nadoknadi. Presežek norme je še vedno bolj stimulativen kakor 100% izplačilo ob nesreči.

Zadnja, šesta nesreča se je pripetila na poti z dela ponoči in je bila težjega značaja. Rezultat nesreče je zlomljena roka. V prijavo smo napisali za vzrok: posuta cesta. Na cesti je treba biti pazljiv in delavka se po isti poti vozi na delo in z dela domov vsak dan. Prepričani smo, da je bila pri vožnji z mislimi drugje in tako ni pazila na svojo okolico.

Statistično lahko ugotovljamo, da so nesreče, ki se pripete na poti na delo oz. z dela vedno težjega značaja kakor nesreče, ki se primerijo pri delu. To nas opozarja, da moramo biti na cestah previdnejši.

Ne pozabite na pregovor in naše vodilo »DELAJ VARNO«.

-n-z

ŠPORT IN ŠAH

OBCNI ZBOR TVD »PARTIZAN« JARŠE

Člani TVD Partizan-a Jarše so na svojem občnem zboru pregledali delo društva in ugotovili, da je bilo njihovo delo v preteklem letu izredno plodno ter skozi vse leto intenzivno.

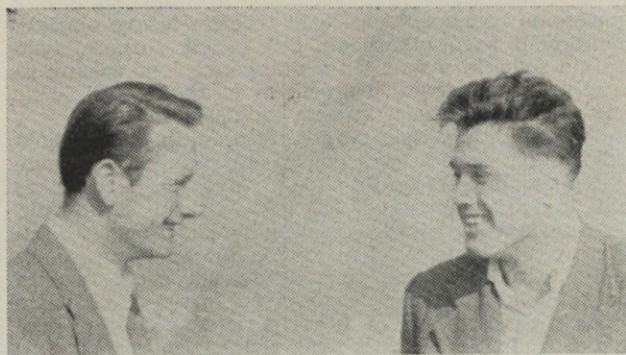
V telovadnici vadi redno 113 pripadnikov Partizana. V društvu je 6 vrst in to: cicibani, pionirji, pionirke, mladinke in mladinci ter člani. V preteklem letu so se 4 vodniki udeležili tečaja v Makarski. Društvo je nabavilo dve švedski lestvici, tako, da je telovadnica razmeroma dobro opremljena in omogoča sorazmerno pestre telovadne ure.

Naši oddelki so lansko leto sodelovali: v štafeti Mladosti, na internem tekmovanju v orodni telovadbi,

v tednu Mladosti, na tekmovanju v počastitev Tedna mladosti v Trnovem, na atletskem tekmovanju proti TVD Mengeš, v odbojki ob priliki taborjenja v Umagu, v Kamniku v balkanski štafeti ob priliki tamošnjega občinskega praznika, v štafeti v Domžalah, kjer so že drugič po vrstnem redu osvojili pokal sindikalnega odbora. V sodelovanju s sindikalno podružnico Induplati na VIII. STIPI. Člani so sodelovali na atletskem tekmovanju tekstilnih delavcev avgusta v Jaršah ter v ocenjevanju posameznikov med vrstami.

Smučarji so imeli tečaj za mladinke in mladince na Mali planini. Tekmovali so na smučarskem prvenstvu Partizana okraja v Podkorenu, na smučarski tekstiljadi v Tržiču, v veleslalomu na Slevem, katerega je priredilo naše društvo ter v smuku in izvedbi sindikalne podružnice Titan Kamnik. Trije člani društva so opravili tečaj za smučarske vaditelje.

Odbojkaši so igrali redno dvakrat tedensko. Igrali so v kamniški ligi, kjer so odigrali 12 tekem ter zasedli II. mesto. Sodelovali so na sindikalnem prvenstvu tekstilnih tovarn v Mariboru. Pomerili so se nadalje v trening-tekma z okoliškimi moštvami ter z moštvi iz Ljubljane.

Tov. Strojani in Narobe — smučarska vaditelja

Strelci so se udeležili tekmovanj, katere je priredilo društvo ter tekmovanj v Domžalah in Titanu.

V namiznem tenisu ni bilo vidnejših rezultatov, ker nismo znali treninge uporabiti, da bi iz njih napravili razna tekmovanja. Tu se je prepustilo individualni vzgoji posameznih članov.

Šahisti so tekmovali trikrat.

Na prosvetnem polju je bila dejavnost naslednja: Pevci so nastopili na 4 samostojnih koncertih ter sodelovali na raznih proslavah in prireditvah. Nastopili so skupno z »Brati Pirnati«, z »Vandrovčki« in s triom »Brko«.

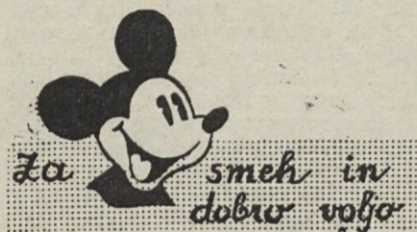
Folklorna skupina vadi že eno leto. Nastopila je 3-krat. V skupini je stalno 10 do 12 parov. Pomanjkljivo je, da je v folklorni skupini premalo mladink in mladincev iz Induplati. Skupina se skrbno pripravlja za nastope, katere bo imela ob priliki obletnice ZKJ.

Dramatska skupina je uprizorila veseloigro »Svoje glavček«. S to igro so nastopili v Jaršah ter gostovali v Ihanu in v Mekinjah.

Zaključno lahko ugotovimo, da smo bili v dejavnosti agilni ter v programu pestri. Mnogo je bilo napravljenega v cilju napredka duha in telesa. Občni zbor je pohvalil vse, ki so kakorkoli sodelovali v preteklem letu v društveni dejavnosti.

Ob koncu občnega zbora so bili sprejeti sklepi, ki bodo usmerjali bodoče delo. Prepričani smo, da bo tekoče leto enako uspešno kot je bilo preteklo. Želimo, da bi v dejavnosti TVD Partizan Jarše sodelovalo čim več ljudi, zato naj bo parola letošnje dejavnosti »množičnost«.

-n-z

VESELA KRONIKA

Z vremenom prav gotovo ni vse v redu, to so že drugi pa tudi vi ugotovili. Prve dni februarja se kar ni moglo ogreti, zato so si najbolj vneti balinarji na vrtu naše menze zakurili. Malo toplote vedno dobro dè, tako so èas za balinanje res racionalno izkoristili.

Pusta so še v lepem vremenu pokopali. Veselja je bilo tudi letos na pretek in žejnih pogrebcev tudi, saj so za žejo nekaj štefanov popili. Številka ni ravno znana, sigurno pa je, da se ga je v pustnem èasu mnogo popilo, rujnega vinca namreè.

V tovarni so s tem računali. Raèunali so tudi z »maèkom« na pepelnico. Da bi trpeèim težave olajšali, so naroèili sodo bikarbono. Saj jo vsi poznate, tisto jedilno sodo, ki v vodi (in v vinu) tako lepo zašumi in jo je pravi užitek piti. Naroèili so jo, reci in piši 50 kg. Kar sapo mi je vzelo, ko sem to slišala in šla

v ambulanto, kjer mi je sestra rekla, da so moja ledvica kar v redu paè pa, da mi manjka potrkona. Malce nerodno mi je bilo toda, so se ljudje marsikaj učili in brez dvoma tudi kaj se za kakšno stvar rabi;

seveda sem njihovo znanje hotela preizkusiti na hitro roko s tem, da bi ugotovili, kdo od uporabnikov je na stranišèu jajce pozabil. Seveda svoje namere nisem izvedla, ker se je to pripetilo oz. jajce našlo ravno v moškem stranišèu pri pisarnah. Bi bilo lahko preveè hudo, èe bi morali ugotavljati, èigavo jajce je najdeno.

Vsega se èlovek privadi. Težave so le s tehniènimi napredki, ki s tako brzino koraèijo v novi èas, da komaj sledimo. Zamislite si, da so naši severni sosede v tobaèni indutriji dali na trg cigarete, ki nič ne gorijo ali vsaj z njimi ni mogoèe zanetiti ognja. Imeli smo v drugi polovici februarja priliko videti monterja v pripravljalnici, kateri je kadil v spremstvu naših ljudi tam, kjer našim kajenje ni dovoljeno, da o stavku »kadiati prepovedano« molèim.

Pa spet konèajmo in se na malico podajmo. Ko boste pojedli, to velja za tiste, ki se tople malice poslužujejo in samo za tiste, ki so v oplemenitilnici za-

Z ostanki pusta so krenili...

posleni, pa skodelice kar v smodilnico odnesite. Spravite jih lahko skupaj z ostankom jedi v kakšen sod. Ce so sodi polni kemikalij, pa pokrov dvignite toliko, da boste skodelico vanj skrili.

Ce vam vse uspe, kar sem svetovala, potem boste dobro vozili in šele v prihodnji številki v tej rubriki imenovani, do tedaj pa

lep pozdrav od

Spelce

Personalne spremembe

Vstopi:

1. Mermolja Milka, obratovno knjigovodstvo, z dnem 2. 2. 1959.
2. Borštnar Jožica, z dnem 9. 2. 1959, v oddelek tkalnice.
3. Šeruga Frančiška, z dnem 9. 2. 1959, v oddelek tkalnice.
4. Rogelj Jožefa, z dnem 9. 2. 1959, v oddelek mokre predilnice.
5. Bradaè Jožefa, z dnem 9. 2. 1959, v oddelek mokre predilnice.
6. Pogaèar Terezija, z dnem 9. 2. 1959, v oddelek mokre predilnice.
7. Kurent Ivana, z dnem 10. 2. 1959, v oddelek tkalnice.
8. Cerar Antonija, z dnem 10. 2. 1959, v oddelek tkalnice.
9. Lukan Francka, z dnem 10. 2. 1959, v oddelek tkalnice.
10. Jazbec Francka, z dnem 11. 2. 1959, v oddelek tkalnice.
11. Oštir Ivanka, z dnem 12. 2. 1959, v oddelek predilnice.
12. Kobilca Slavka, z dnem 24. 2. 1959, v oddelek tkalnice.

Izstopili:

1. Hajdinjak Marija iz predilnice, z dnem 15. 2. 1959, na lastno željo.
2. Jerman Stane iz oplemenitilnice, z dnem 20. 2. 1959, izstopil zaradi odhoda na odsluženje kadrovskega roka.
3. Narobe Janez, elektrièar, z dnem 23. 2. 1959, izstopil zaradi odhoda na odsluženje kadrovskega roka.
4. Pirnat Franc, pomoènik varilca, z dnem 23. 2. 1959, izstopil zaradi odhoda na odsluženje kadrovskega roka.

Poroèili sta se:

1. Èebulj Angela iz oplemenitilnice, por. Srèiè.
2. Belcijan Ida iz tkalnice, por. Pavšek.

SPORED FILMOV KINA INDUPLATI

- 18.—19. marca:
»Adamovo rebro«, bolgarski film.
- 21.—22. marca:
»Prekinjena melodija«, ameriški cinemascop.
- 25.—26. marca:
»Dama iz Sanghaja«, ameriški cinemascop.
- 28.—29. marca:
»Sedem let skomin«, ameriški barvni cinemascop.
- 1.—2. aprila:
»Halva«, ruski barvni film.
- 4.—5. aprila:
»Gospodar Balatrea«, ameriški barvni-pustolovski.
- 8.—9. aprila:
»Dve zmagi«, bolgarski film.
- 11.—12. aprila:
»Osvajaè«, ameriški barvni-cinemascop.
- 15.—16. aprila:
»Princ Igralcev«, ameriški barvni-cinemascop.

Uprava kina Induplati